

В 1933 році мені вже було 10 років і свободи життє-
теві події я вже сприймав на все життя серед
яких я і досі пам'ятаю про наших сусідів,
Глькевичів. В зимовий період я часто ходив до їх
гуляти, бо там були діти: Марієчка 1927 р
народження і Бранка з 1922 року. Я з ними
гуляв на земній пегі, а старша їх сестра
Наталка з 1918 року народження була вже зай-
нята домашнім господарством. Ще була у їх
маті, тещі Наталка, а батька вже не було -
він помер в кінці 20го років. Ходив зимою я гу-
ляти часто а весною вже не ходив, бо настав
такий голод, що вже мерли люди, і я впошував
їхні, більше ходив по рідичах і добрих людях.
В нашій хаті мерли одне за другим. Ось їх
імена: дід Зевенко Карній Андрійович
баба Зевенко Олена Федорівна
мати Зевенко Оксана Максимівна
батько Зевенко Іванас Карнійович

А я із сестрою Марією осталися живі і по
закінченні голоду я був забраний у колгосп